

Jenom aby přestalo pršet...

Příběh tříkrálové sbírky začíná zhruba od poloviny října. To se domlouvají záměry, na které sbírka přispěje, oslovujeme koordinátory jednotlivých obcí a domlouváme termíny zahájení sbírky i poděkování koledníkům. Během listopadu a prosince je třeba vše upřesnit, zapečetit pokladničky v jednotlivých obcích, obvolat koledníky, popř. sehnat pro nějakou obec koordinátora, který by se sbírky ujal. Pak je třeba ještě domluvit a připravit slavnostní zahájení sbírky, pozvat vzácné hosty, secvičit příběh o Marii a Josefovi (samozřejmě sehnat všechny členy Svaté rodiny včetně Ježíška). Pak už zbývá „jen“ modlit se za příznivé počasí, aby nám děti nezmokly a nepromrzly...

Letošní rok to pro mne samotného byl zážitek, s nímž se s Vámi chci podělit. Týden před sbírkou jsem si říkal: „Jen aby nemrzlo“. V týdnu před zahájením sbírky se oteplilo a v sobotu ráno mírně mrholilo. Napadlo mne: „Kdyby tak přestalo pršet...“ Kolem poledne déšť ustal a během slavnostního zahájení mi prolétlo hlavou, že už zbývá jen, aby vysvitlo slunko... Vycházeli jsme z kostela a venku zářilo sluníčko. Možná to byla pouhá souhra náhod, kdo ví. Pro mne to však bylo ujištění, že se o nás Pán Bůh stará a jeho požehnání může být i takhle „zviditelněné“.

V tu chvíli mne napadlo: Pořád se staráte, aby všechno vyšlo, máte plnou hlavu starostí, ale když se častěji obrátíte k Pánu Bohu, tak vám dá stokrát víc, než můžete zařídít sami a ještě vám dá kousek toho sluníčka do srdce. Tam rozpustí všechny zbytky ledů a sněhů a rozežene mraky, kdyby snad chtělo pršet...

A teď komu a jak poděkovat? Tříkrálová sbírka stojí pouze na vás – ochotných dobrovolnících, kteří dokážou vzít na

sebe kus odpovědnosti a sbírku ve Vaší obci zorganizovat. Nevím, komu dříve poděkovat, zda vám, kteří táhnete sbírku ve Vaší obci již několik let, nebo vám, kteří jste si vzali letos sbírku na starosti poprvé. V každém případě nás pracovníky charity ujišťujete, že charitní práce má velkou podporu.

Tradičně nám pomáhají také klienti charitních zařízení. Např. tříkrálové koruny vyrábí ženy z Domova v Havlovicích, občerstvení připravují pracovníce s klientkami Domova sv. Vavřince v Meclově. Při děkování nemohu vynechat studentky VOŠ Domažlice, Skautský oddíl v Domažlicích, Dětský domov Staňkov i s pobočkami v Horšovském Týně a Klenčí.

V řadách koledníků se letos objevili také nováčci, z nichž mám obzvláštní radost. I oni si užili, tak jako ti služebně starší, chvíle radostného koledování, kdy kromě bankovky do kasičky přistály do igelitky pomeranče či čokoláda, ale i chvíle, kdy se zpoza pootevřených dveří ozval nevrlý hlas, že „tohle“ podporovat nebude. A že se nenechali odradit, to svědčí o chuti koledovat příští rok zase.

O novinky v zažitých formách konání sbírky nebyla nouze. Poběžovičtí žáci osmých i devátých tříd občas prezentovali „repovou verzi“ tříkrálové písně, jedna skupinka dokonce vyšla s nadneseným heslem „kovovky neberem“ (i když jich v kasičce měli nakonec docela dost). Nevoličtí tři králové vyšli letos poprvé z řad dětí, a to parádně vystrojení.

Závěrem několik zajímavých čísel: Zúčastnilo se celkem 212 koledníků, 83 dospělých, koledovalo se ve 32 obcích či městech. Výsledky sbírky zveřejníme v novinách i v dalším čísle Farních listů, spočteno by mělo být vše během následujícího týdne.

Štěpán Glac